

громадянами набувають якісно нового змісту: людина все більшою мірою починає розглядатися як клієнт і споживач послуг, що надаються відповідними установами, у зв'язку з чим їх діяльність розглядається крізь призму задоволення потреб та конкретних запитів споживача. Тому вкрай важливо детально дослідити кращий зарубіжний досвід з метою адаптації певних його елементів до українських реалій.

Література:

1. Бриндак В. Запровадження досвіду розвинених країн щодо надання адміністративних послуг / В. Бриндак // Актуальні проблеми державного управління. - 2018. - Вип. 3. - С. 43-47.

2. Соколова Л. В. Реформування та нормативне регулювання у сфері адміністративних послуг в контексті наближення їх до європейських стандартів / Л. В. Соколова // Бізнес-навігатор. - 2016. - № 1. - С. 107-113.

3. Михайлюк Я. Б. Загальна характеристика правового регулювання надання адміністративних послуг в Європейському Союзі та Україні / Я. Б. Михайлюк // Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Право. - 2015. - Вип. 34(2). - С. 113-117.

4. Джига Т. В. Проблемні питання децентралізації адміністративних послуг в Україні : аналіт. записка. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/1797/>. – Назва з екрана.

5. Білик Л. Л. Особливості функціонування системи надання адміністративних послуг у зарубіжних країнах / Л. Л. Білик // Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ. - 2018. - № 2. - С. 382-394.

6. Жук Ю. М. Надання адміністративних послуг населенню: зарубіжний аспект / Ю. М. Жук // Ефективність державного управління. - 2016. - Вип. 1-2(1). - С. 59-68.

Миرونюк Т.О.,

студентка магістратури, група 101_СМПД_2019 НАВС,

Лупало О.А.,

к.ю.н., доцент, професор кафедри публічного управління та адміністрування НАВС

ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ РОЛІ ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ В ПУБЛІЧНОМУ АДМІНІСТРУВАННІ

Зміна сучасної парадигми публічного управління на більш відкриту, динамічну модель, яка сприяє утвердженню нових підходів, цінностей, потреб суспільства, методів та процедур зумовлює потребу у вивченні нових концепцій щодо управління та з'ясування їх відповідності реаліям і тенденціям, які притаманні сучасному розвитку українського суспільства. Проведений з цією метою аналіз наукових досліджень свідчить, що публічне управління у взаємодії з іншими галузями набуває нових ознак та характеристик, яке у своїй сукупності вже прийнято називати публічним адмініструванням. Один з засновників науки публічного адміністрування В. Вільсон писав, що «мета адміністративної науки полягає в тому, щоб визначити, по-перше, що уряд повинен належним чином робити, а по-друге, яким чином здійснювати цю діяльність ефективно і з найменшими фінансовими та енергетичними витратами»[1]. Тому за своєю природою різнопланових завдань предметна сфера публічного адміністрування окреслюється такими основними поняттями як держава, політика, публічне управління й влада. Це дозволяє визначити адміністрування як комплекс універсальних дій завдяки яким застосовуються організаційні, технічні та правові заходи, а також способи впливу для формалізації, регламентації, розпорядництва, контролю і забезпечення досягнення запланованої цілі (мети). Для цього необхідна сучасна організація документообігу і діловодства, а також інформаційне забезпечення процесів управління. Саме тому державна реєстрація виступає важливим засобом врегулювання суспільних відносин і важливим елементом публічного адміністрування. В умовах електронного врядування система державних реєстрів виступає невід'ємною складовою інформаційного суспільства. Саме недоліки правового забезпечення інформації з державних реєстрів призводять до порушення прав, свобод та законних інтересів фізичних і юридичних осіб. Зокрема, запобігання рейдерських захоплень підприємств, отримання неправомірних прав і пільг, втрати прав власності.

Центральною проблемою сучасної теорії публічного адміністрування є те, що вона впливає з кількох розрізнених підходів до питання своєї сутності. Кожен з них пропонує різні типи організаційних структур і має окремих прихильників, зокрема при управлінському підході теорія публічного адміністрування

орієнтується на продуктивність, ефективність економічної діяльності. Науковці, які підтримують правовий підхід щодо публічного адміністрування, орієнтуються на дотримання належної правової процедури, захисту прав людини та рівноправності. Незважаючи на різність підходів публічне адміністрування включає діяльність виконавчої гілки влади, органів місцевого самоврядування і передбачає виконання таких управлінських функцій, як планування, організація, координація, контроль, мотивація та інші.

Таким чином у публічному адмініструванні реєстрація займає важливе місце в організаційному та правовому сенсі. Як правову категорію реєстрацію можна виділити як самостійний правовий інститут у галузі адміністративного права. Своєю сутністю реєстрація передбачає необхідність фіксації фактів, явищ, відомостей чи певних матеріальних об'єктів, яка визначена нормативно-правовими актами України. При цьому нормами адміністративного права визначається відповідний суб'єкт владних повноважень, якому надано право державної реєстрації в межах встановлених функцій, а також закріплюється процесуальна регламентація реєстраційних дій; обов'язковість здійснення реєстраційних дій; настання юридичних наслідків за невиконання вимог держави щодо здійснення реєстраційних дій; наявність відповідного державного реєстру.

Водночас, у Великій юридичній енциклопедії визначено, що державна реєстрація – це письмовий запис або фіксація іншим чином фактів, явищ, відомостей чи певних матеріальних об'єктів з метою їх державного обліку та контролю, засвідчення дійсності і надання їм законного (легітимного) статусу [3, С.992]. Таким чином, автори виділяють більше уваги на організаційну сторону управлінської діяльності та наголошують на перевазі проведенню організаційних заходів, направлених на здійснення публічного адміністрування (управління).

Висновки. Вищевикладене дає можливість сформулювати певні висновки щодо наукового розуміння державної реєстрації в публічному адмініструванні.

У загальнонауковому розумінні реєстрація – це механізм внесення інформації у певний реєстр з метою ведення обліку та надання йому законної чинності (легітимності).

З одного боку, реєстрація як правова категорія є насамперед правовим інститутом адміністративного права; здійснюється суб'єктами публічної адміністрації в межах правової форми діяльності, необхідної для фіксації фактів, явищ, відомостей чи

певних матеріальних об'єктів шляхом офіційного внесення інформації до певного державного реєстру з обов'язковістю дотримання захисту персональних даних.

З іншої сторони, державна реєстрація виступає функцією адміністративної діяльності публічної адміністрації, що здійснюється шляхом здійснення певних організаційних заходів. Отже, публічне адміністрування у сфері державної реєстрації в Україні – це адміністративна діяльність суб'єктів публічної адміністрації із внесення вагомої для держави і суспільства інформації у певний державний реєстр з метою обліку та надання йому законної чинності (легітимності), що здійснюється на основі реалізації норм адміністративного права в процесі здійснення виконавчо-розпорядчої (управлінської) та контрольної діяльності.

Література:

1. Wilson Woodrow/ the study of Administration/ Political Science Quarterly 2.June 1887.

2. Про затвердження порядку здійснення контролю у сфері державної реєстрації : Постанова Кабінету Міністрів України від 21.12.2016 № 990. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/249617674>

3. Великий енциклопедичний юридичний словник / за редакцією акад. НАН України Ю.С. Шемшученка. – К. : ТОВ «Вид-во «Юридична думка», 2007. – 992 с.

Немикін М.С.,

курсант 2-го курсу ННІ № 3 НАВС,

Савранчук Л.Л.,

к.ю.н., доцент кафедри публічного управління та адміністрування
НАВС

ЗВЕРНЕННЯ ГРОМАДЯН ЯК СПОСІБ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАКОННОСТІ ТА ДИСЦИПЛІНИ В ПУБЛІЧНОМУ АДМІНІСТРУВАННІ

Звернення громадян є найважливішим способом забезпечення законності та дисципліни в публічному адмініструванні та знаходить своє відображення у вигляді юридично оформленої вимоги громадянина або групи громадян до публічної влади.